

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

12

Omke bielevenbus

Sterfried Hambroek, Wemmel. — Proficiat voor het oprichten van de nieuwe club te Wemmel. Alle Kuifjeslezers uit de omgeving worden uitgenodigd zich met hem in verbinding te stellen: Limburg Stirumlaan, 79, Wemmel.

Godelieve Hendricks, Antwerpen. — Je voorstelling van de Kuifjesredactie is zeer sympathiek. Wanneer kom jij eens op bezoek? Met mijn hartelijkste groeten

Roland Corlay, van Montfortstraat 49, Berghout. — Heeft ook een Kuifjesclub opgericht, die reeds zeven leden stelt. Alle jongens uit Berghout en van Kuifje, sport en postzegels houden wenden zich tot onze vriend Corlay. Ik wacht op nieuws uit Berghout.

Roland Serbruyens, Gent. — We hebben reeds een groot feest gegeven te Gent enkele jaren geleden, toen het Popenspel Pats in het Sint Lucas Instituut opgetreden is met een grote Zondagavondvertoning, en waar Willy Vandersteen zijn publiek ook toegesproken heeft. We zullen zeker nog bijeenkomsten beleven in het Gentse.

Roger Hemelsoet, Sint Amandsberg. — Ik heb je briefje goed ontvangen. Het heeft me veel genoegen gedaan en ik hoop dat je een trouwe lezer en correspondent zult blijven. Met mijn beste groeten.

Herman Hofstede, Rotterdam. — Hartelijk welkom in de club. Schrijf me eens welke verhalen je liefst leest in ons blad en wat je vrienden er over denken. Met mijn hartelijkste groeten en beste wensen voor een spoedig herstel.

Daan Meyers, Rotterdam. — Hoe stel je het. Dan? Ik heb hartelijk gelachen met je grapje. Bij een volgende prijsvraag ben je misschien wel onder de winnaars. De aanhouder wint. René Swartenbroeckx, Brussel. — Je kaartje goed ontvangen. Hartelijkste groeten.

Aankondiging Cinetie Kuifje n° 8. — Volgt het epis van de « Flying Enterprise » in je huiskamer op het witte doek», hieruit werd doorsommige lezers afgeleid, dat men voor het Cinetie-apparaat een scherm nodig heeft. In werkelijkheid zit er een klein scherm in het apparaat zelf. Om de beelden in beweging te zien, net als in de bioscoop, moet men eenvoudige in het apparaat kijken.

Lente's Ontwaken

Winter vocht

wanhopig tegen

Lente die 'r blommen vlocht,

razend joeg ie wind en regen,

wekte Vriesman, hulde wild

om z'n vrienden op te ruien.

Storm vocht mee met woeste buien;

Sneeuw wierp wit en wattig vilt

om heel de aarde dicht te dekken.

Hagel wou de slapers wekken,

kletterde zijn kralen neer.

Winter kreet: Ik ben de Heer!

Maar op eens kwam jonker Dooi.

Hollijk lei ie warmer vachten

zacht en

stil in elke plooi

van der Lente

blijve tente.

Winter vloekte, blies den strijd,

koud van nijd.

Met geen vreë was hij te paaen.

Ei, zijn scepter wou hij zwaaien!

En wijl Lente blommen vlocht,

kwam daar in de wijde locht

koninklijk 'n hofstoet nader.

Winter riep z'n heir te gader.

In 'n vermiljoenen damp

uitgerust voor fellen kamp,

schitterend van kleur en kleëren,

waaiërend als gouden veëren

kwamen Lente's vrienden daar...

Winter vreesde 't nieuw gevaar,

rilde en klampte vast z'n wapen.

Hier! trawanten! Hier! m'n

En het vechten herbegon... [knapen!]

Wie het won?

De zon!

A. van de Velde

DE KUIFJES BON

Jullie vragen, wij antwoorden!

Jos van Asch, Deurne. — De Kuifjes' bons die in ons blad staan zijn vanzelfsprekend geldig! Bewaar ze zorgvuldig!

Nicolas Huygens, Brussel. — Je leest « Kuifje » regelmatig en vraagt op welke producten de Kuifjes' bons staan? Kijk vlug naar onze prijslijst.

H. Fredericks. — We wachten nog steeds op je adres.

B. Teubodt. — Je schrijft ons voor de tweede maal, doch vergeet voor de tweede maal je volledig adres!

R. Goor. — Waar woon je, vriend?

Willy Exceel. — Je hebt je geschenken niet ontvangen? Niet te verwonderen, vermits we niet weten waar je woont!

Germaine X. — Voor twee oude prentjes krijg je er één nieuw. Schrijf-papier « Kuifje » wordt verkocht tegen 7,50 frs. voor een omslag en 25 frs. voor een doos.

DE ONBEREKENEN :

X. Luik. — Brief betr. geschenk H. 8523.

We kunnen onmogelijk de vroegere brieven opsporen vermits je ons noch je familienaam noch je adres mededeelt!

X. van Wichelen. — Tweehonderd punten in een witte omslag als « staal zonder waarde ».

X. van Ingelmaunster. — 50 punten voor de eerste reeks van « Reinaert de Vos ».

X. van Brugge. — 500 punten in een bruine omslag.

X. van ... — 800 punten als drukwerk geleverd 2,20 frs. De eigenaar van het pakje geeft ons tevens de beschrijving.

X. van Pours. — 50 punten voor reeks van « Reinaert de Vos ».

X. van Neeroeteren. — 50 punten zonder uitlig.

X. van Schiffelange (G. H. Luxemburg). — 50 punten.

X. van A. — 250 punten in een bruin pakje als staal zonder waarde.

X. van De. — 250 punten in een bruin pakje als drukwerk.

X. van Vrasene. — 100 punten in een witte omslag voor twee reeksen van « Reinaert de Vos ».

OPGELET! In ieder nummer van het weekblad « KUIFJE » staat een Kuifjes' bon. Voeg hem bij je collectie.

Heel de New Yorkse politie is op de been! Er worden 50 Kuifjes' Bons vervoerd!

KUIFJE (weekblad) Redactie, Publiciteit Lombardstr. 24, Brussel. P.C.N.R. : 1909.16. Htg.-Dir. : Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukk. G. Van Cortenberghe, Koberstr. 12, Brussel. Kuifje-Holland: Singel 231, Dordrecht. Tel. 353. Circ. 199.334. Abon. : fl. 3,50 p. kw.

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN BOB DE MOOR

De storm heeft de «Pera» in een stroom van Nieuw Guinea gestuwd. Enkele matrozen gaan aan wal en trachten het vertrouwen van de inboorlingen te winnen, doch dat blijkt niet zo makkelijk...

Vooruit, jongens, tracht de wilden bij de sloep te verjagen. De haakbusschutters houden diegenen die uit het woud komen op afstand. Kapitein Carstenz zal ons vlug hulp zenden.

De bootsman is in gevaar. Zet de jol uit en neem een kattekop (1) mee. Stuurman Costers, neem het bevel.

Zij houden nog stand. Opgepast! Mik tussen de inboorlingen, die hen van uit het woud aanvalen!...

VUUR!

BOEM!

Herhaalde malen vuurt de kanonnier en de wilden, door paniek aangegrepen, staiven uiteen. Vele doden en gewonden blijven achter...

Zo iets hebben de inboorlingen nog nooit gehoord of gezien. Ze weten niet wat er hen overkomt...

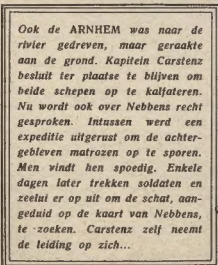
Dank je, stuurman. De woesteelingen hadden ons bijna in boutjes gehakt. Een dode en vier gewonden hebben wij te betreuren...

Kijk!... De Arnhem!...

Indedaad, door de nevels tot hier toe aan het oog onttrokken, ziet men nu het schip achter een bocht op het strand liggen...

Ook de ARNHEM was naar de rivier gedreven, maar geraakte aan de grond. Kapitein Carstenz besluit ter plaatse te blijven om beide schepen op te kalfateren. Nu wordt ook over Nebbens recht gesproken. Intussen werd een expeditie uitgerust om de achtergebleven matrozen op te sporen. Men vindt hen spoedig. Enkele dagen later trekken soldaten en zeelui er op uit om de schat, aangeduid op de kaart van Nebbens, te zoeken. Carstenz zelf neemt de leiding op zich...

Opgelet! Een inlands dorp. Verlaten... Volgens de kaart moet de schat hier verborgen zijn!...

ELIZABETH II

van haar oom, was zij de erfprinses. Koningin Mary ging zich ernstig met de opvoeding van de toekomstige koningin bemoeien en wilde haar in de geheimen in van het optreden in het publiek. Op zekere dag gingen grootmoeder en kleindochter naar een plechtigheid en zochter wat er gebeurde. Lili-beth, de petnaam van Elizabeth, keek naar al de mensen die stonden te wachten en riep:

— Grootmoeder, al die mensen zijn zeker blij omdat ze me zien!

Koningin Mary antwoordde niet, ze wankte een inkelt en beval:

— Breng dat kind naar huis en zorg er voor dat niemand haar herkent!

ENKELE weken geleden ontving de gouverneur van Noord-Rhodesia een grote kist en een boodschap afkomstig van de negerkoning Chongwe Ntse. De kist bevatte een meteoriet die gevallen was op zijn grondgebied. Zieker de tekst van de boodschap aan de gouverneur:

« Stuur deze meteoriet aan mijn koning, George, en vertel hem wat er in mijn land gebeurd is. Ik ben er van overtuigd dat het Hem erg interesseert. »

De brief van Chongwe Ntse werd aan de koning overgemaakt en wellicht was dit de laatste die George VI van zijn onderdanen gekregen heeft. Die meteoriet en de brief door een verre, kleine negerkoning gezonden is een van de menigvuldige blijken van de geengheid en de trouw, die alle Britse onderdanen hun vorst toedroegen.

George VI was niet gecroond om eens de Britse kroon te dragen. Zijn oudste broer, Edward, deed afstand van de troon en zo werd hij plotseling koning in de Herfat van het jaar 1936. Hij was het voorbeeld van de Engelse «gentleman» en wist de liefde van heel zijn volk te winnen. Vele Britse bladen noemden hem «George de Goede».

De hoogste lof die men de jonge koningin tot nu toe heeft gegeven is, dat zij de waardige dochter van haar vader is. Zij erfte niet alleen de genegeheid van het volk, zij herit ook de eigenschappen welke George VI bij dit volk populair maakten.

BRENG DAT KIND NAAR HUIS:

ELIZABETH werd geboren op 21 April 1926 toen haar grootvader George V nog koning was. Na de troonsafstand

Op een andere keer waren ze samen in de schouwbuur. Elizabeth wou staan in de koninklijke loge. Grootmoeder dreigde dat zij haar naar huis zou sturen, indien ze zich niet als een dame gedroeg. Elizabeth antwoordde met een lach:

— Je kunt me niet naar huis sturen! Denk aan al de mensen die zullen wachten om mij te zien!

Koningin Mary zette een boos gezicht, stond op en keerde onmiddellijk met de kleine prinses naar huis.

AAN WISKUNDE EN GEOGRAFIE HAD ZE KEN BROERTJX DOOD

DE opvoeding van de kroonprinses was een regerings-aangelegenheid en het waren de ministers die er over beslisten, dat ze niet naar school zou gaan. Marien Crawford, haar gouvernante, werd haar voornameste leermeester. Geschiedenis was haar lievelingsvak. Ze leerde vloeiend Frans en Duits en kent ook Italiaans en Spaans. Aan wiskunde had ze een breetbrete dood en voor geografie veldde ze absoluut niets, typisch Engels vrouwen! Naar het schijnt kon ze de grenzen van Australië nooit onthouden en, om het haar makkelijker te maken, kreeg ze een tapit met de afbeelding van het vijfde continent.

Toen Elizabeth achttien was, liet ze zich inschrijven voor de Nationale Arbeidsdienst. Zoals alle overige meisjes leerde zij een meter uit elkaar nemen, weer in elkaar stellen en een wagen besturen. Toen ze dit kon, werd ze meteen naar het centrum van Londen, want daarvan had ze reeds lang gedroomd. Het toeval wilde dat precies op dit ogenblik het kabinet tot het besluit kwam, dat

het voor de prinses niet wenselijk was zich aan dergelijke gevaren bloot te stellen!

DE FAARDEN KRIJGEN ZONDAGSRUST

ALS vierjarige prinses bered Elizabeth reeds haar pony en toen een journalist haar vroeg wat ze graag zou willen zijn, indien ze geen prinses was, antwoordde zij kordant:

— Dan zou ik een paard willen zijn!

Op een andere dag verklaarde zij:

— Indien ik koningin werd, voordat ik een wel uit die verblede paarden » Zondags te doen wisten. Paarden hebben ook recht op hun Zondagsrust.

In Buckingham Palace zagge Elizabeth steeds voor haar Schotse herdershonden, lange reën en prachtige parkieten.

EEN AFSTAMMELINGE VAN WILLEM DE VEROVERKAAR

ELIZABETH is een directe afstammeling van Willem, hertog van Normandië, die Engeland in het jaar 1066 overwoerde. Sederdien werd dit Normandisch bloed gemengd met Frans, Schots, Hollandse, Duitse en Deens. Ondanks revoluties en oorlogen bleef ten slotte dezelfde familie op de troon. Elizabeth is een verre nicht van koning Baudewijn, vermits koningin Victoria van Engeland (1837-1901) gehuwd was met Albrecht van Saksen-Coburg, een neef van Léopold I.

DE ZESDE KONINGIN

VOOR de Eerste keer sedert de dood van Koningin Victoria en voor de zesde maal in zijn geschiedenis krijgt Groot-Brittannië een koningin. De twee glorierijkste periodes van zijn geschiedenis kende Engeland tijdens de regering van een koningin.

Tijdens de regering van Elizabeth I werden de grondslagen van het imperium gelegd en de Spanische Armada vernietigd. De regering van Victoria was synoniem van vooruitgang op alle gebied: vrede, rijkdom en geluk.

Elizabeth stigt op de troon op dezelfde leeftijd als haar verre voorganger en is dus Elizabeth II. De Schotten hebben echter krachtigst protest aangekeken, want Elizabeth I was geen koningin van Schotland dus is de huidige Elizabeth voor hen de eerste! Op de nieuwe munten zal, om aan de wens van Schotland tegemoet te komen, altijd gezet worden

« Queen Elizabeth » zonder I of II. Weer typisch Engels!

GOD SAVE THE QUEEN

« Daar het de almachtige behaagd heeft wijlen onze vorst George VI zaliger en roemvoller gedachten, tot zich te roepen, door wiens overlijden de kroon uitsluitend en in volle recht toekomt aan de hoge en machtige prinses Elizabeth, Alexandra Mary... » Zo werd het op 8 Februari plechtig door de wapenkoning van de Orde van de Kousenband geproclameerd. Na deze proclamatie van Saint James Palace legde de nieuwe koningin de traditionele eed af. Zij beloofde « de verechten van haar onderdanen te zullen eerbiedigen ». Zij kon de eed niet afleggen op de grondwet omdat Groot-Brittannië « geen geschreven » grondwet heeft!

De vlaggen die tot dan toe halfstok hadden gehangen, werden voor enkele minuten geheven en de lord-mayor verzocht een dreivoudig heera voor de koningin. Blootshoofds lusterden de Londenaars naar het volkdeed: « God save the Queens » waar het vroeger begon: « God save the King ».

GRAN'MAMMA-ENGLAND

DE Koningin-Moeder-Douliere Mary die thans 85 jaar is, verloor met George VI haar derde man, en zij was getuige van het einde van vijf regeringen: in 1901, sag zij koningin Victoria sterven, zij stond bij het doedbed van Edward VII, haar man George V overleed in Januari 1936. Op het einde van dat jaar doed haar zoon Edward VIII afstand van de troon.

Voor de zesde maal zwoer Winston Churchill trouw aan een vorst: eerste maal in 1895 aan Victoria, als officier van het Britse leger, als parlementaire achterenvolgers aan Edward VII, George V, Edward VIII, George VI en, ten slotte, aan koningin Elizabeth.

Tijl Uifenspiegel

De Spanjaarden werden teruggeslagen. De Zwitserse huurotroepen weigeren dienst, daar ze geen soldij meer ontvingen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN

WILLY VANDERSTEEN

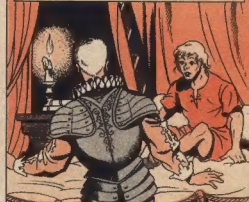
De verliezen en de schade door de vijandelijke overval veroorzaakt, zijn belangrijk. Tijdens de opruimingswerken wordt Tijl bewusteloos gevonden en naar de tent van de Prins gebracht

De goede zorgen van de barbier brengen hem vlug bij kennis. Tijl opent verdwaard de ogen...

Dan pas kan Tijl de prins medelen, dat de schat voor het betalen van zijn huurotroepen toegekomen is

Tijl rijdt met een sterk geleide in een grote bocht om het Spaanse kamp en weldra ziet hij zijn vrienden weer

We hoorden het strijde - woor doch ik dierf de wagen niet verlaten...

Wel, wij wisten waarachtig niet dat we zulk 'n belangrijke expeditie vergezelden

Maar, we hebben toch ook een verrassing! Wij komen met een speciale opdracht van de Borzeuzen uit Brabant

Kom mee, ik zal je bij de Prins aanmelden. Ik redde hem het leven!

DE TWAALF BUIDELS MET GOUDEN CAROLUSSEN WORDEN NAAR HET GEUZENKAMP OVERGEBRACHT. HET NIEUWS DAT DE SOLDIJ ZAL WORDEN UITBETAALD, WORDT IN HET KAMP LUIDRUCHTIG GEVIJRD. BIJ DEDELSKAPPEL EN TROMGROEP SCHALLEN DE GEUZENLIEDEREN:

...Slaat op den trommele van diere-dondeine! Slaat op den trommele van diere-dondom!

De Zwitserse landknechten sloten zich dadelijk weer aan doch enkelen be-drinken zich

Hun oog valt op enkele Spaanse krijgsgevangenen, die geboeid hun lot afwachten

Wat doet dat Spaans geboeid hier nog? Ik wil een boom worden als ik die niet over de kling jaag!

Het PLATINA-BEELDJE

DE JUISTE DAG

OPNIEUW stoomde de «Ruiten Aas» door de nacht naar Alexandrië toe. Uit al de hutten aan stuurboord ontspande het geluid van de regelmatige ademhaling of het geronk van de slapenden. Natuurlijk hoorde men Marina's gesnurk boven alles uit. Ze lag op haar buik en sliep zo zedig als zij het alleen kon doen; slapen was haar grootste plezier.

— Onkveere! Onkveere! Ronk maar verder! Ronk maar verder, floot iemand zacht aan haar oren en meteen was ze klaar wakker. Jaak was geruisloos als een kat uit zijn hut geslopen om met Marina in het geheim overleg te plegen. Pompoen had dat dadelijk begrepen, ze was wel degelijk wakker, maar toch ronkte ze voort. Niemand zou vermoeden hebben dat ze terwij heel aandachtig luisterde naar het verhaal, dat haar broer zacht floot:

— Zus, we moeten dadelijk uitmaken wat we volgende nacht gaan doen; het is heel ernstig. Tot nog toe ging alles ondanks de kemels die Slaater-naast schoot, kamelijk goed. Een handlangers van de bandieten hebben we onmiddellijk herkend: de stoker met de bruine broek. Hij ziet scheel precies zoals het stond op het briefje dat we in de domino te Marseille vonden. Je hebt die kerel gevolgd en hem op het gepaste moment buiten gevecht gesteld. Maar de tweede regel van de bodschapp, nl. «de steward loopt» hebben we beslist verkeerd verstaan. Het gaat hier niet om een man die loopt, maar om de kleine «maitre d'hôtel» en die dwerg hebben we niet kort genoeg gehouden. Hij slaagde er in je voor het lapje te houden die avond en zo ver-speelden we het «rendez-vous» met Mijnheer Twaalf. Het domme toeval wou, dat om toch op het «rendez-vous» aanwezig was, doch op het einde beging hij zijn dagelijkse onhandigheid en dat kostte hem dan een koud bad. God zij dank kon ik die goede man uit z'n hachelijke toestand redden. Ik ben er erg blij om. Het gesprek van de bandieten kon hij me slechts gedeeltelijk herhalen. Ik kwam alleen te weten, dat zij de

Ras Lipari Mahonen voelt zich in Europa niet meer veilig en bestelt naar zijn land terug te keren. Zijn juwelen van jachtachtige waarde, ondermeer de Platina Kat, worden onder de bewaking van Colerette, de beroemde detective, geplaatst. De Ras scheept met zijn gevolg, de detective, Jaak, Marina en Sidonie in op de «Ruiten Aas». Maar de bandieten zijn ook van de partij en het duurt niet lang of Colerette wordt door een van hen overboord geslingerd. Gelukkig kan Jaak hem redden...

overval de volgende avond zouden plegen, dat is dus Vrijdag.

— Snurk jij nu wat, floot Marina.

Jaak haastte zich dat bevel op te volgen en hij booste het geronk van z'n zus perfect na.

— Vertel me eens woordelijk wat oom je vertelde over het gesprek van de bandieten. Mij interesseert natuurlijk alleen de geplande overval...

— «Morgen avond», hebben ze gezegd.

— En oom vertelde je dit op welke dag en om hoe laat juist?

— Vandaag, Donderdag, om één uur 's morgens, we doberden in de kano rond.

— Ben jij een gepatenteerde ezel! floot Marina veront-

maard wel Donderdagavond. Met andere woorden, het is op dit ogenblik!

Die woorden waren nog niet koud of uit de benedenverdieping kwam een gekraak dat heel het schip deed beven. Niet als een kat, maar als een zebra was Jaak de kamer uitgestoven. Marina had in een twee-drie een jas aangestoken en wou hem volgen, doch ook Sidonie was uit haar slaap opgeschrikt en ze stond reeds in de gang.

— Je zult een kou vatten en dan moet ik weer mosterd-baden maken. Toe blijf hier.

En ze pakte Marina energiek bij de arm. Pompoen rukte zich los...

— Sla dan ten minste een sjaal om je hals!

Marina schoot als de bliksem door de gang...

waardigd. Slaater-naast zegt je dit Donderdag om één uur 's morgens, maar de bandieten hadden het ten minste drie uur te voren gezegd, dus 's Woensdags, om tien uur 's avonds! Voor hen was «morgen avond» dus niet Vrijdag,

Colonel piepte bang. Ook hij had het gekraak gehoord. Met een sjaal in de hand stormde de Pompoen de trap af. Onderweg werd ze ingehaald door Tifon-Palamos en Laitance, die hals over kop uit hun hut kwamen gelopen.

— Wel? vroeg Marina ongerust.

— De versterkte kamer schijnt perfect in orde! Noch op de panelen, noch op de deuren zijn sporen van geweld te ontdekken. Ik zie zelfs geen schrammetje!

— Dat gekraak was nochtans karakteristiek.

— We zullen gedroomd hebben, zei Tifon-Palamos.

— Kom, we gaan opnieuw slapen, geuwend Laitance.

— Noot! protesteerde Jaak. We moeten dat mysterie ophelderen. Er is hier iets ernstigs gebeurd. Wacht een ogenblik, ik ga om halen.

Colerette had niets gehoord en het duurde een poosje voordat hij wou opstaan.

— Ik heb je toch gezegd, snotjong, dat er deze nacht niets kan gebeuren! «Morgenavond», zeiden ze, ik heb het met m'n eigen oren gehoord!

Hij wrong zich in z'n blauwe kamerjas versierd met de hele dierenriem en volgde Jaak naar de saie.

— Zijn jullie toch gekke kinderen, zuchtte hij. Zien jullie dan niet dat er aan die kamer niet geraakt is. Met de meest perfectioneerde gereedschappen komen ze er niet in!

— Doe ze toch maar open, dan kunnen we eens kijken, stelde Marina voor.

— Lastverkopers! Nu goed, om jullie plezier te doen.

De detective vormde het woord, het slot bewoog, hij draaide zijn sleutel, schoof de grendels weg en de zware deur draaide in haar scharnieren...

Eerst bekeken ze de vakken met de juwelen. Er ontbrak geen enkel. Dan gingen ze naar het speciale vak dat voor de Platina Kat was gemaakt. Met zekere hand schoof Colerette het deksel weg... en toen gingen zijn ogen en mond wijd open:

Het vak was leeg!

Volgende week:

JAAK EN MARINA
BEKENNEN
EEN DWAASHEID...

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Onze vrienden hebben de smaragden gevonden nadat de Indianen gevlucht waren. Ze besloten dadelijk naar hun vaderland terug te keren...

Pedro de la Veranda, Hassan, Kaddoor en Kunegonde zijn ingescheept naar Europa...

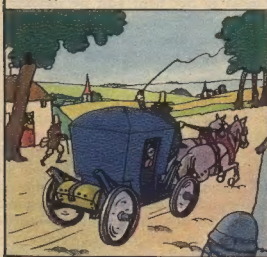
Vrienden, jullie blijven voortaan in mijn huis wonen!

De overtocht verloopt heel kalm en op zekere dag is de kust in het gezicht.

Ze stappen aan land en huren een koets...

Naar het kasteel de la Veranda!

Ziezo, we zijn thuis!

PEDRO BEGINT
OPNIEUW
DRANKJES TE
BROUWEN
EN KUNEGONDE
BORDUURT,
TERWIJL HASSAN
EN KADDOER
GENIETEN
VAN
EEN LUILEKKER-
LEVENTJE...
NA
ENKELE DAGEN...

Wat is er aan de hand, Kaddoor? Waarover pieker je?

Ik? Helemaal niet! Jij zet een scheef gezicht!

Je vergis je!

Op zekere nacht...

... worden beide vrienden wakker.

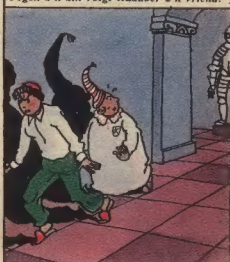
Iemand wandelde door de gang. Ik hoor het federe nacht!

Ik ook. Kom, we gaah kijken...

Tegen z'n zin volgt Kaddoor z'n vriend.

DE PATROELJE VAN DE HERTEN

Mijn zoon is gek geworden sedert hij boy-scout is! Hij bouwde een hut in de tuin en woont daarin om zich te harden, naar hij zegt.

Dank u, mevrouw.

Waar mag die jongen wonen? Ik zie nergens een deur.

Hier is de hel.

Hallo? Ben jij het, Panter? Wie is daar?

Hier zijn de Herten!

De Herten dalen de trappen af en komen in de hut van de zeer praktische Panter.

Dag! Wat goed nieuws?

Jij hebt nogal lef! Weet je dat het 20 min. over acht is? Waarom lig jij nog onder de dekens?

Fijn bed!

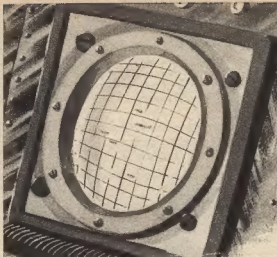
Ssst... stil, Zigoto!

Twintig over acht! Het is precies zeven uur en vijftien en mijn uurwerk loopt juist, het is een TISSOT!

(Wordt voortgezet.)

Met Radar GAAT HET OP WIELTJES!

Dertig seconden lang duikt de Convair in de donkere nevel. Vroeger betekende die dertig seconden het allergrootste gevaar. In de radarzaal volgt men thans het lichtende vlekje dat nader en nader komt...

— Opgelet, je bent te veel rechts... Wijzig de koers honderd achteenzestig... een... zes... acht... je bent een beetje te laag... hoger... Zo. Het is goed.

Nu hoort men reeds het zware gebrom van de motoren van de Convair.

— Opgelet... je bent op drie kilometer van de piste... iets meer naar rechts... Goed... zeer goed. Precies in het midden van de piste. Laat de kleppen uit... Nu moet je het licht van de landingsplaats kunnen zien... lichtjes naar links... lichtjes naar links...

— Gezien.

— Landen.

Op hetzelfde ogenblik schokt de Convair. Instinctmatig heeft de piloot zijn toestel even opgericht, dan gaat het weer neer, schokt nog eens en rolt dan over de baan. De schroeven huilen, de motor bromt geweldig en verschijnt in de lichtbundels van het veld. Dan snijdt de piloot het gas en spreekt een laatste maal met de onzichtbare « radarist ». Hij dankt hem :

— Prachtig, ouwe jongen! Zo mooi als bij klaarlichte dag!

De radarist spreekt :
— Je bent op dertien kilometer en twaalfhonderd meter hoog. Draai op honderdnegentig... een... negen... nul.

Dertien kilometer vandaar zit de piloot voor zijn instrumentenbord, dat in de duisternis een zacht licht uitstraalt en vangt de boodschap op. Hij antwoordt :

— Gedraaid in hoek van honderdnegentig.

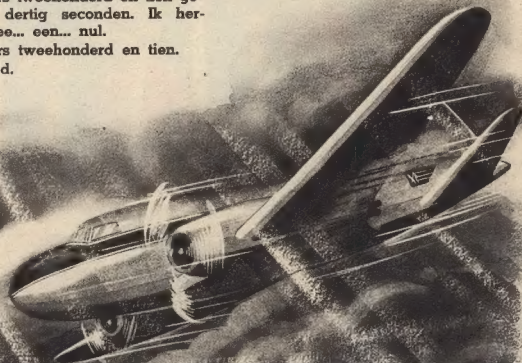
— Goed, antwoordt de radarist op het vliegveld. Vlieg langzamer, werp het landingsgestel uit. Je nadert het vliegveld.

— Landingsgestel uit.

— Koers tweehonderd en tien gedurende dertig seconden. Ik herhaal : twee... een... nul.

— Koers tweehonderd en tien.

— Goed.

TIBU

Met de Nautilus op avontuur

JE wil meegaan als kikkorsman? Om je een buit te lachen? Je kunt hoogstens voor dikkop maar niet als volwaardig kikkors doorgaan!

En Jan en zijn vriend Rik lachten hartelijk. Rik was reeds een en twintig jaar en Jan zo pas twintig geworden. Gert was er nog geen vijftien en het is dus niet verwonderlijk, dat de «groten» hem aanraken voor een groentje, een melkmuil. Gert had een intelligent gezicht, te zijn eigenlijk voor 'n jongen, en in zijn houding en bewegingen lag nog iets kinderlijks. Hij deed het onmogelijke om dat te veranderen en lette er op, vooral wanneer hij met Jan sprak, zijn stem diep en zelfzeker te doen klinken. Onnodig er aan toe te voegen dat de schimpnaam «dikkop» hem alles behalve beviel!

Sedert achttien maanden hield Jan Cambuzat zich bezig met duikboten en alles wat daarmee verband houdt. Van jonges af knutselde hij en steeds had hij er van gedroomd eens iets «nieuws», iets «fantastisch» te maken. Jan werkte nu aan een soort van torpedo, die zowel boven als onder water, lange afstanden zou kunnen afleggen. Lang had hij zich bezig gehouden met de explosieven van de Italiaanse torpedo-men ter hoogte van Gibraltar. Hun experimenten waren niet geslaagd en Jan vroeg zich af waarom? Langzamerhand had hij Rik voor zijn plannen kunnen winnen en beiden hadden urenlange afspraken getekend, geredetwist over de vorm van het nieuw toestel en eindeloze berekeningen gemaakt. Eindelijk waren ze dan begonnen aan de realisatie van hun plannen...

Thans kon men in de kelders van de villa, welke de familie van Jan in Neuilly bewoonde, de «Nautilus II» bewonderen. Hij zag eruit als een lange metalen sigaar met reservoïrs en een kleine benzine-motor om aan de oppervlakte te varen, accumulatores en een dynamo om te duiken; dus een onzeker in miniatuur. Doch waar bleef de bemanning? Om mee te kunnen, zetten de twee uitvinders zich schrijlings op de romp in een soort van kloek uit plexiglas die zij naar hellefte, konden openen en sluiten. In het geheim hadden ze de «Nautilus II» op de Seine beproefd en hij had aan alle verwachtingen voldaan. Jan was er van overtuigd dat zijn uitvinding de naam Cambuzat voor heel de wereld zou bekend maken. Men moest het tuig echter nog op ze probeeren. Dat zou nog hetzelfde jaar tijdens de grote vakantie geschieden, die ze zouden doorbrengen te Cabourg aan de oever van de Di-

VERHAAL VAN FRANCIS IDELOT.
ILLUSTRATIE VAN A. WEINBERG.

ves, een waarlijk uitgezochte plaats voor zulke onderneming.
— Mag ik mee? vroeg Gert aan zijn broer.
— Laat me met rust, Dik-kop!

Het scheen wel of Jan zijn jongste broer niet anders meer noemen kon dan «Dikkop».

De «Nautilus II» werd te Cabourg onder het grote afdak geplaatst en toen Gert merkte, dat zijn broer de boot uit de lange houten kist trok, waarin zij de rels had gemaakt, nam hij z'n hengelroede en trok er op uit. Dat hij niet meemocht kon hij met de beste wil ter wereld niet slikken! Rik zou pas drie dagen later aankomen en dan zouden de proefvanten ernstig beginnen. Maar de omstandigheden wijgden de plannen van Jan, en meteen ook die van Gert!

De volgende morgen wist iedereen te Cabourg dat er

— Je hebt de «Dikkop»... antwoorde Gert.

— Wat? Jij?

Jan aanzelde lang, maar ten slotte was het hem te machtig.

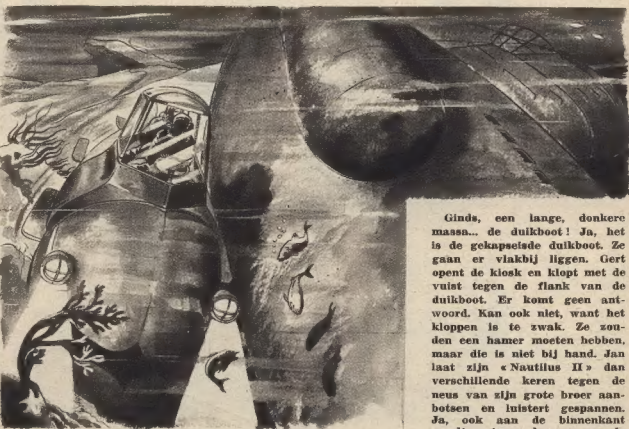
— Kom! riep hij luid en het is wel onnodig er bij te voegen dat Gert als een weerlicht naar de «Nautilus II» schoot. Vlugs trok hij een rubberen overall aan, zette een masker op, keek of de zuurstofflessen wel gevuld waren en hielp Jan de «Nautilus» naar het water brengen. Het was vloed, dat vergemakkelijkte de afvaart. Beiden namen plaats in de zetels van de romp, de doorschijnende kloek werd gesloten en Jan zette de motor aan...

Gert voelde zijn hart bonzen van vreugde en fierheid. Ja, de «Nautilus II» kliefde met zijn ruiters door de golven. Het grote avontuur was begonnen!

Na enkele minuten waren ze

De elektrische motor wordt ingeschakeld, de commando's in werking gebracht en de «Nautilus II» glijdt in het diepgegroene water. Gert vindt het wonderlijk en angstwekkend tegelijkertijd. Het zeevuer schuurt langs zijn benen, hij ziet de vissen wegvlugten en nog dieper gaat het... Gert voelt de druk op z'n borst, maar het is niet erg en hij is tevreden, gelukkig omdat zijn wens eindelijk verwezenlijkt is.

Jan heeft zich half omgedraaid en knipoogt. Je kunt het men aanzien dat ook hij in z'n nopjes is. Zijn «Nautilus II» doet het goed. Hij kan er geen twintig duizend mijlen mee dalen zoals kapitein Nemo, de held van Jules Verne, maar dat verlangen ze ook niet. Ze moeten nu denken aan de duikboot. Ze draaien in de baai rond, gaan onder de andere schepen (die hiervan geen flauw vermoeden hebben) door en Jan ziet in gedachten reeds de gezichten van de ingenieurs wanneer hij hen z'n groot geheim verklappen zal...

Ginds, een lange, donkere maas... de duikboot! Ja, het is de geknapste duikboot. Ze gaan er vlakbij liggen. Gert opent de kloek en klopt met de vuist tegen de flank van de duikboot. Er komt geen antwoord. Kan ook niet, want het kloppen is te zwak. Ze zouden een hamer moeten hebben, maar die is niet bij hand. Jan laat zijn «Nautilus II» dan verschillende keren tegen de neus van zijn grote broer aanbotsen en luistert gespannen. Ja, ook aan de binnenkant wordt er tegen de neus van de duikboot geklopt. Er zijn dus nog overlevenden! Nu vlug naar boven om hulp te halen!

Toen de «Nautilus II», te midden van de reddingsloopen aan de oppervlakte verscheen, steeg er overal een luid gejubel op. Jan werd met gelukwensen overladen. Dan nam hij z'n jongste broer bij de arm en zei:

— Feliciteer de «Dikkop», want zonder hem zou ik de duikboot niet gevonden hebben.

Zachter voegde hij er aan toe:

— Gert, je bent een kranige «Dikkop», hoor!

langs de kusten van Normandië een duikboot vermist werd... Onmiddellijk begonnen een dozijn schepen de kust af te zoeken en vliegtuigen overvlogen onophoudelijk de plaats waar men vermoedde, dat de ramp moest gebeurd zijn... Na uren zoeken had men nog geen enkel spoor gevonden. Jan, die het nieuws hoorde, beet op de tanden van machteloos woede.

— Was Rik hier, konden we dadelijk van wal steken, zuchtte hij.

reeds in de monding van de rivier. Enkele mensen hadden dat vreemd tuig zeker zien voorbijrijden, maar ze hadden er geen aandacht aan geschonken of misschien eenvoudig gedacht: het is een wrak. Lenig als een bruinvis schoot de «Nautilus II» van de ene golf naar de andere. Na een uur zagen Jan en Gert in de verte de boten, die nog steeds naar de vermistte onderzeeër zochten.

— Gered voor het duiken! roept Jan.

DE TARTARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik snelt om hulp. Hij wordt onderweg door een vijand neergeslagen. Wanneer hij wakker wordt, staat Marco Polo voor hem...

LAMBIK BRENGT MARCO POLO OP DE HOOGTE, EN HET DUURT NIET LANG OF DE LIJFWACHT VAN DE VENETIAAN ONTZET HET FORT, VANDAAR REIST DE KARAVAAN NAAR KAMBULA, WAAR ONZE VRIENDEN IN DE RESIDENTIE VAN POLO TE GAST ZIJN

Nu wordt het tijd dat ik je het geheim wapen overhandig want, het is toch daarom dat je naar hier gekomen bent!

Al wat je doen moet is deze helm ongeschonden afgeven aan de Doge van Venetië

Hoe? Een stom hoofddek sel zou een geheim wapen zijn? Hoe verklaar je dat?

De Doge weet waarover het gaat. Ik ga je het geheim van de helm niet ontfuilen, zo kun jij het ook niet verklappen. Je terugreis zal vol gevaren zijn...

Val nu om! Duizenden kilometers afgelegd, avontuur op avontuur beleefd en dat alles voor een helm!

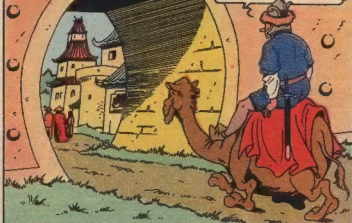
Een helm die niet eens meer in de mode is! Hm... hij gaat me nogal. Ik ga even een toer hie maken om te zien of men er mij niet mee uitslacht

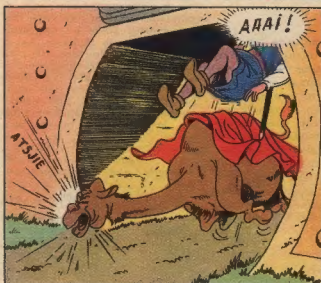
Kom, Jezabel, we maken een wandeling!

Loop maar even die poort door, ginds is er volk!

Bij de uitgang riekt Jezabel aan een bloem en een insect doet hem geweldig niezen

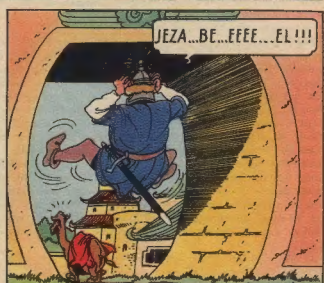

AAAI!

Brrrr! Is me dat niezen!

Maar ik voel me voorwaar heel mat lichter!

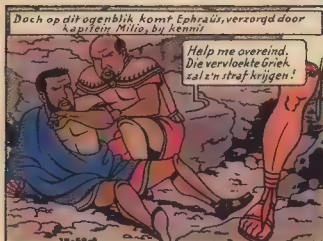
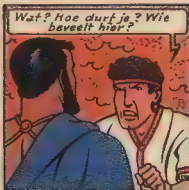

JEZA...BE...EEEE...EL!!!

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN J. MARTIN

(Wordt voortgezet.)

Mijnheer van Meylbeke heeft zijn zoon een verblijf bij oom Ben in Amerika beloofd, indien hij slaagt voor zijn examen. Renaat is dolblij...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN F. CRAENHALS

En ik? Als Renaat naar Amerika gaat, wil ik met hem mee!

Ik vergeet je, waar je ook gaat, Renaat! Moest je alleen vertrekken...

...wie zou er je zeggen, dat je een sjaal moet omslaan wanneer het koud is? Wie zou je eten maken? Wie zou je kousen verstellen?

Wat denk je, papa?

We zullen zien! Renaat moet eerst en vooral flink werken!

Van die dag studeert Renaat met grote ijver. Het is nodig, want hij heeft drie maanden in te halen!

Hij werkt van 's morgens tot 's avonds en zelfs...

... 's nachts... .. en 's Zondags...

Prachtig, jongen! Nu moet ik mijn belofte nakomen...

... tot op de dag van de plechtige prijsuitdeling

De eerste prijs met grootste onderscheiding werd toegekend aan mijnheer Renaat van Meylbeke...

Publiciteit en nog eens publiciteit! Naar de duivel met al die rommel!

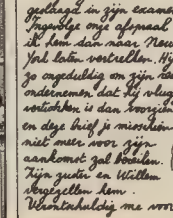
He, dat is een brief!

Nu gaan we even kennis maken met oom Ben van New York. Hij is directeur van een ketelfabriek en leidt de zaak met dynamisme en autoriteit.

Ha, de post!

*Dede Benjamin,
Mijn zoon is schitterend
gevlagen in zijn examen.
Proefde ons afsmaal heb
ik hem dan naar New-
York laten vertellen. Hij was
zo ongelooflijk en zijn reis te
onderzamen, dat hij vlugger
vertrokken is dan voorzien,
en deze brief je misschien
niet meer voor zijn
aankomst zal bereiken.
Zijn zusje en Willem
vergezellen hem.
Wachtend op me voor de*

Het en duivel, dat moest er nog blijken!

En juliet nu ik grootse plannen in m'n hoofd heb!

DE WEERMAKER

VELE, vele jaren geleden leefde er in Peking een zeer arme man. Hij liep altijd met een gebogen rug, zijn ogen op de grond gericht, altijd zoekend of hij soms niets vond dat hij in zijn armoede kon gebruiken.

Al zoekend ontdekte hij onder een der grote dalen van de « Sehth-Men », de Westere stadspoort, de schuilplaats van een reusachtige schildpad. Hij wist dat de schildpadden het weer maken en zeer graag had hij willen weten wanneer het ging regenen. Dan kon hij thuis blijven, want geen enkele Chinees, hetzij arm of rijk wenst buiten te vertoeven als hemel en aarde verbonden zijn.

Maar schildpadden spreken niet. Hij moest dan ook niet verwachten het te weten te komen. Iedere dag ging hij naar de weermaker en had bijna altijd een kleine versnapering bij voor het dier. Hij vond dat toch maar droefvorig voor het arme beest, altijd zo onder de steen rare zitten. Hij voelde dikwijls de lust het dier te strelen, maar waar streelt men nu een Wam-Ba? De man wist het niet, en wreef ze dan maar over hare rug. Dat moet nu wel de plaats zijn waar een schildpad er het minst van zal voelen, maar dat deed er niets toe, de bedoeling was goed, de man en het dier werden goede vrienden.

Maar met dat over de rug wrijven had hij opgemerkt dat zijn hand soms nat werd en soms droog bleef, hij begon te geloven dat hij het gevonden had. Was de rug droog: goed weer; was de rug nat: slecht weer. De man riep « jo-la » (Ik heb het). Het kon niet eenvoudiger. Nu ging hij geld verdienen. Hij werd weervoorspeler. Hij deed dat zo goed, dat zelfs de keizer het te weten kwam, en hij aan het hof ontboden werd.

De keizer wou weten hoe de weerprofeet met zulke zekerheid zon of regen kon voorspellen. Maar deze was slim genoeg niets van zijn geheim los te laten. De keizer dreigde met onthoofding. Niets hielp de man zegde eenvoudig dat men hem wel kon onthoofden, maar niet vervangen, want het weer voorspellen gelijk hij het deed, kon niemand!

De keizer zag dat dra in, hield de weerprofeet aan het hof en beleefde daar veel genoegeen aan, want altijd en altijd kreeg hij het weer dat hem voorspeld werd. Alles ging goed en wel, tot op zekere dag de keizer het niet meer kon slikken dat hij het altijd moest vragen. Hij was toch de keizer! Hij besloot de profeet

eens bijzonder goed te laten in 't oog houden. Misschien kwam hij het dan wel te weten...

De weerprofeet merkte alras dat hij bespied werd. Bang verraden te worden, dierf hij niet naar de schildpad gaan en begon het weer zo maar op het goed valle het uit te voorspellen en dat liep natuurlijk mis.

Na zo een paar vergissingen liet de keizer de man roepen. Hij vroeg hem:

— Hoe komt het dat ge vroeger het weer zo juist kon voorspellen, en nu sinds we u in 't oog houden, weet ge er niets meer van?

De keizer sprak ook nog van hals afkappen en van in de grond te laten steken

droeg! Hij liet aanstonds zijn koets voorspellen en maakte een uitstapje. Nog nooit hadden de Chinezen zulk een zondvloed gezien, het scheelde niet veel, of de keizer en heel zijn gevolg waren verdronken. Nat in merg en been kwam heel de stoet terug in het paleis en het was een groot geluk voor de weerprofeet dat de keizer zo verkouden was dat hij niemand meer wenste te zien, vóór hij weer wat opgeknaapt was. Daarna kon hij niet geloven dat de profeet hem voor gek zou gehouden hebben. Hij besloot het nog eenmaal te beproeven.

De minister werd weer naar de schildpad gezonden. Deze hooggeplaatste heer was geweldig boos. Waarom moest hij persoonlijk naar de schildpad gaan? Kon niet de eerste de beste koele gezonden worden om te zien of die rug droog of nat was? Wat waren, dat al voor nonsens! Hij, de eerste minister van het Hemelse Rijk, moest zich vernederen met zich te bukken voor die vieselijke schildpad.

Aan de schuilplaats van de Wam-Ba gekomen, bezag hij het beest eens en gaf haar een ferme stamp. Al grommende keerde hij terug naar het paleis en meldde « poederdroog ».

De keizer vond het nu verstandiger het gevolg thuis af te wachten. Het regende weer! De weerprofeet werd geroepen. Hij kreeg de opdracht terug te doen gelijk vroeger. Misschien kwam zo alles toch weer in orde.

Helaas! Toen de weerprofeet aan de schuilplaats van de weermaker kwam, was hij verdwenen. Was het de slechte behandeling van de minister, of het verraad van de profeet? Niemand is het ooit te weten gekomen. De schildpad was verdwenen. Noot heeft iemand haar nog weer gezien.

De keizer heeft de weerprofeet verbannen. Hij heeft de man een grote som geld en een van zijn beste dienaren mede gegeven. Aan de bevolking heeft hij laten wijsmaken, dat de weerprofeet onthoofd werd en begraven zonder kist.

Van toen af zijn alle Chinezen vergramd op de Wam-Ba, die nog altijd het weer maakt, maar het nooit meer aan iemand heeft willen vertellen.

Een Chinees voor Wam-Ba uitmaken, is dan ook een groot verwijt en hem vragen of het zal regenen, zal hij zeer geërgerd opnemen. Bitsig zal hij antwoorden:

— Voel zelf maar op uw rug!

TERCALAVRES.

zonder kist. Dit was erg, begraven worden zonder kist. Dat is het ergste wat een Chinees kan overkomen. De profeet werd angstig en verklaapte zijn geheim.

De keizer was in zijn nopjes. Hij liet zijn minister komen, stuurde deze naar de Wam-Ba om te zien hoe de rug van het dier was.

De minister kwam terug met de melding « poederdroog », de keizer lachte, poeder-

Ik zoek de KUIFJE'S BON'S EN LAAT ER GEEN ONTSNAPPEN!

De Kuifje's bon staat op volgende producten:

De biscuits, chocolade, pralines en toffees

Victoria

De confiture, fruitsiroop, fruit en groenten *FRIMA* van

Materne

De tollietzeep **KUIFJE**, de huishoudzeep **PALMEX**, **CHOCOSWEET** en margarine *INA* van

Palmafina

Beschuitlen

Heudebert

Deegwaren

Toselli

De siropen **PROSMANS** en **PRINCE DE LIEGE** van

Prosmans

ORIGINELS - VICTORIA - DEEGWAREN - TOSELLI - PROSMANS

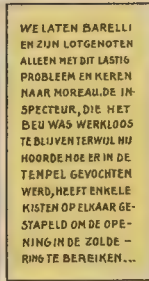
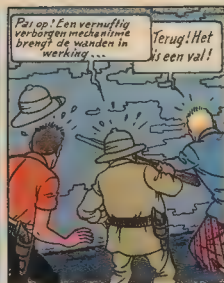
Signor Barelli

OP NUSA-PENIDA

Moreau werd opgesloten in de tempel van Bosgi Woogi. De gouverneur, Barelli en enkele getrouwde trachten de tempel in te nemen. Door een opening in het dak hebben ze een granaat gegooid...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN BOB DE MOOR

(Wordt voortgezet)

DE MAN MET DE STALEN HANDEN

Wanneer Pat, na een paar dagen afwezigheid, thuiskomt, vindt hij het dorp leeg, zijn farm geplunderd en op tafel een briefje dat getekend is : « De Man met de Stalen Hands »...

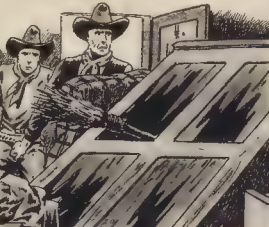
Pat is wanhopig over de verdwijning van zijn vrouw en dochter May.

Waar mogen ze zijn ?
Wie is DE MAN MET
DE STALEN HAN-
DEN ?

We zullen alle hui-
zen doorzoeken,
misschien vinden
we een spoor van
de bandiet of tref-
fen we iemand aan
die ontsnapte !

Doch overal werden de meubels vernield en geplunderd. Nergens een levend wezen, dat enige aanwijzing zou kunnen geven.

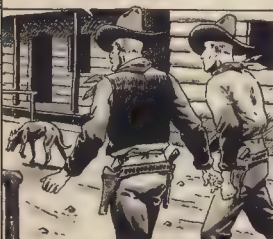

Ze gaan naar het huis van Willy, de beste vriend van Pat. Daar huilt de hond hartver-
scheurend

Het is Robin. Hij weet alles,
maar... kan niet spreken !

We zullen hem in ieder geval volgen. Hij zal ons bij z'n meesters brengen.

Ze komen aan een kruisweg. Robin aarzelt,
keert op z'n stappen terug, loopt in 't rond
en gaat eindelijk op de grond liggen.

Hij zoekt langs die kant, ik ga de andere rich-
ting uit. Roep wanneer er gevaar is.

Noch Joe, noch Pat merken de schaduw die
hen volgt.

Joe hoort een dorre tak kraken...

Ben jij het, Pat ?

Hij laat zich plat op de grond vallen.

Wil terug opstaan, maar kan niet, want twee
krachtige handen bedwingen hem.

Pat heeft niets gehoord en zet zijn zoeken-
gen voort. Robin volgt hem op de hielen.

Dreigende handen grijpen Joe naar de keel...

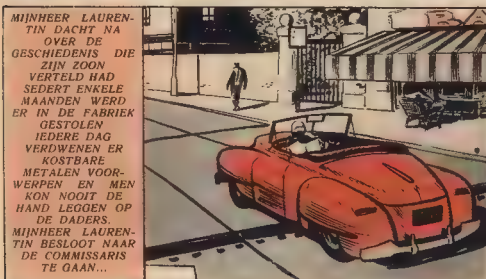
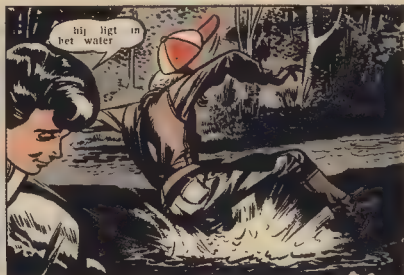
(Wordt voortgezet.)

DRIE JONGENS in de STORM

Texten van
KAPPA ED EFFE

Hans, Rob en Peter spelen met de bal die op een gegeven ogenblik over een muur valt. Rob klimt er over en ontmoet twee kerels die hem woedend bekijken. Een van hen schopt de bal in de rivier.

Tekeningen van
R. POLESE

DE RING VAN GIBIL

Henk en zijn oom willen naar het geheimzinnig eiland Pasjoelan gaan en weigeren Leentje mee te nemen. Deze laatste gebrakt wat ze noemt « grote middelen » om haar zin te krijgen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING

De volgende dag, vóórvond van 't vertrek...

Tot zo dadelijk ! Ik ga nog een even naar de haven om met Nasir Abu het vertrek te regelen.

Ja, tot straks !

Plotseling...

Ik hoop dat ik hem zal inhalen ! Hoe is het mogelijk dat ik zoiets kom vergeten ! Vreselijk!

Henk ! Henk ! Laat me door, jullie lamzakken allemaal ! Jullie merken toch wel dat ik Henk moet inhalen !

H...enk ! Eindelijk !

Wat betekent dat ?

Het P.S. vergeten ! Het P.S. !

(Wordt voortgezet.)

DE HOED VAN NEPTUNUS

ONUITGEGEVEN VERHAAL DOOR J. FLANDERS — ILLUSTRATIE F. CRAENHALS

V OOR enige jaren leefde er in Soho, een zekere Webster die in deze oude wijk van Londen, een «Curiosity-Shop», een winkeltje van rariteiten, openhield.

Mr. Webster was geen gewoon mens. Hij was een Chinees en heette Kong, maar hij verkoos de door en door Engelse naam van Webster.

Ook zijn winkeltje geleek aan geen ander in die aard. Men kon er de meest onverwachte voorwerpen kopen, van handschoenen in haaienhuid tot heel trouwe miniatuurtjes van Marble-Arch in blauw kleermakerskrijt. Soms verschenen er zonderlinge bordjes vóór het uitstalraam, met volgend opschrift: *Te bewonderen, doch niet te koop*, en dan ging het om schedels van menseneters met scherp gevild tanden, horens van rhinocerosen, of blakertjes gemaakt met apenhandjes.

Het moet gezegd, dat in dergelijke gevallen de kopers in groter aantal opkwamen dan de bewonderaars, maar ze moesten met lege handen terugkeren, want Mr. Kong-Webster had maar één woord.

Onlangs sprak men in Londen schier over niets anders dan de *Hoed van Neptunus*.

Dit was de naam, door Sir Basil Curland, gegeven aan een der fabelachtigste juwelen die ooit bestonden: een diadeem van reuzachtige smaragden, zonder spatten of rimp, van 't zuiverste water! Men verzekerde dat Sir Basil een kwart van zijn aanzienlijk fortuin besteedde om er eigenaar van te worden.

Er werd nog heel wat over gesproken en gewauweld, toen in de uitstaltank van het winkeltje in Soho, het gewoon bordje verscheen: *Te bewonderen, maar niet te koop*, en dit met het volgend bijchrift:

Dit is een volmaakt namaaksel van de HOED VAN NEPTUNUS. Het zal niet verkocht worden, doch voor één penny mag iedereen het in de hand nemen, om het van dichtbij te bewonderen.

Indien Mr. Kong-Webster daarmee ophief had menen te maken, had hij zich deerlijk vergist.

Men bleef nauwelijks vóór het winkelraam staan. De enen lachten en de anderen trokken de schouders op, zeggend:

— Een hoopje groene glasscherven eventjes in de hand houden, is toch geen penny waard!

Na drie weken had het valse wonder niet meer dan drie shillings, zes pence aan de goede Chinees opgebracht.

De diadeem verdween uit het uitstalraam en werd vervangen door de staart van een zeemeermin in hout en klei.

Enige dagen later stond gans Fleet Street, de Londense dagbladwijk, op stelten. Al de bladen bloketterden op de voorpagina het verbazend nieuws:

Drie weken lang, heeft iedereen, voor één penny, de kans gekregen de HOED VAN NEPTUNUS in de hand te nemen; het fabelachtig juweel dat op een kwart miljoen pond sterling geschat wordt!

Dit wonder bleef dag en nacht ten toon gesteld, in het uitstalraam van het rariteiten winkeltje van Mr. Kong, ook Webster genaamd. Het was geen namaaksel!!

Een zekere Bay Smitherson, die Scotland-Yard niet aarzelde de koning der inbrekers te noemen, poogde zich te zelfmoorden en zijn confrater Badger Silk, een even gewiekste bank- en juwelendief, werd gek en moest opgesloten worden.

Korte tijd nadien publiceerde «The Clarion» de oplossing van het geheim.

Op zekere dag had graaf Ranbroke, aan zijn schoonbroer, Sir Basil Curland, gezegd:

— Mijn waarde Basil, geen «safe», zelfs van een bank, is veilig genoeg om de *Hoed van Neptunus* in bewaring te houden.

Waarop Sir Basil geantwoord had:

Old chap, ik wed voor duizend pond, dat ik, drie weken lang, aan iedereen, de gelegenheid laat, mits één penny, het juweel in de hand te houden, zonder gevaar te lopen het te verliezen!

— Voor tien duizend pond! stelde Ranbroke voor.

— Toegeslagen!

— Er bleef me niets anders over, vertelde Sir Basil aan de reporters, die hem kwamen interviewen, dan een man te vinden die eerlijk genoeg was om me daarbij te helpen, bovendien boven alle bekoring verheven was en wijs genoeg om te betrouwen op de onmetelijke domheid van de wereld. En mijn keuze viel op een Chinees.

JULES VERNE NOG NIET VEROUDERD

peilende documenten verwerkt, die op de bodem van de zeeën zijn gedraaid en een beeld geven van de fantastische fauna en flora.

IN de Verenigde Staten werd de roman van Jules Verne «20.000 mijlen onder zee» bewerkt voor de televisie door George Eoley, die vijf maanden nodig had om het boek tot schouwspel uit te werken. De eerste uitzending zal de titel dragen «de jacht» en de lotgevallen uitbeelden van kapitein Farragut. Het tweede deel wordt uitgezonden onder de titel «de ontspanning» en toont hoe de kapitein er in slaagt uit de Nautilus te geraken. In het geheel zijn talrijke wetenschappelijke documenten verwerkt, die op de bodem van de zeeën zijn gedraaid en een beeld geven van de fantastische fauna en flora.

* UIT DE VIER WINDSTREKEN *

ALEXANDRIE - TUNIS - MABROUF - NAIROBI - FRIETORIA - KINDU - MUHANGU

HET EINDE VAN DE KRANT?

TE Washington werden proefnemingen gedaan met het toestel «Ultrafax», een uitvinding verwezenlijkt door de Amerikaanse Radio Corporation en de firma Kodak. Al wat op gebied der televisie en der fotografie werd tot stand gebracht, heeft men in dit nieuwe toestel verenigd. Het procédé is eenvoudig: Al de berichten worden gefotografeerd en onmiddellijk ontwikkeld en gereedgemaakt voor het zendtoestel van de televisie. Bij de aankomst worden deze clichés opgevangen door een ontvangsttoestel voor televisie. Ultrafax kan een miljoen woorden overbrengen per minuut. Wie dus een televisietoestel heeft zal zijn krant, ook al moeten de berichten van de andere zijde van de oceaan komen, bijna onmiddellijk na de uitzending kunnen lezen.

HANEPOTEN

Handschriften van vele beroemdheden uit de geschiedenis zijn onleesbaar. Shakespeare's geschrift was bijna niet te ontcijferen en dat van de Engelse schrijver James Joyce kwam tijdens de eerste wereldoorlog bij de censuur terecht en deze veronderstelde dat het een spionnage document was. Vier experts moesten er bij geropen worden om te bewijzen dat het doodgewoon een novelle was! Het handschrift van Napoleon was ook bijna onleesbaar.

doodgewoon een novelle was! Het handschrift van Napoleon was ook bijna onleesbaar.

EEN NIEUWE WINTERSPORT

TE St. Moritz in Zwitserland wordt de skisport te paard druk beoefend en de belangstelling van het publiek voor deze nieuwe sensatie schijnt bijzonder groot.

Maar...

Kleine schurk!

(Wordt voortgezet.)

ONGELOOFLIJK EN TOCH WAAR

BIJ de trekking van een loterij voor wereldwijde werken te Kaïro, is het n° 137.798 tweemaal achter mekaar uitgekomen. De trekking geschiedde cijfer na cijfer door middel van biljetten, die in zes verschillende trommels waren gesloten.

GRIEKE BURGEROORLOG

ONlangs hebben twee Griekse families van het dorpje Angrilla oorlog gevoerd. Ruim een halve dag heeft men elkaar bestookt met automatische wapens en handgranaten. De strijd eindigde pas toen de munitie op was. Natuurlijk vloede er aan weerskanten bloed. De reden van deze oorlog? Een schap van de ene had op de wijde van de andere familie gegrast.

NIEUWE FRANSE EXPEDITE

EEN Franse expeditie die per auto van Patagonië naar Alaska reisde, is behouden toegekomen na de afstand van 21.000 km. te hebben afgelegd in drie maanden. Zij poogden hiermee de eerste autoverbinding tussen Vuurland en Alaska tot stand te brengen. De expeditie stond onder bescherming van president Auriol.

— Fijn! Gisteren fietste ik 150 km.! Op sommige ogenblikken haalde ik zelfs 40 km. per uur!

VDO

Vraag de kilometerteller in iedere fietswinkel!

Prijs: Frs 260

★

Voor alle inlichtingen:

KRAUTLI

Auto Electric Parts S. A.
3-6, Square Sainctelette
BRUSSEL

Telefoon: 17.85.66

VDO

De grenadier VICTORIA presenteert...

DE TIJGERKOOI

Heel voorzichtig opent Johnny de deur van Donkey's loge.

Prachtig! Ik moet het wagen... Ha, ze ligt op tafel!

Johnny neemt de zweep, bekijkt ze aandachtig en ziet dat men de knop er kan afschroeven...

Maar...

Kleine schurk!

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN EDGARD-P. JACOBS

Nasir brengt sjeik Abdel Razeq op de hoogte van de verdwijning van Blake en Mortimer. Op geheimzinnige wijze roept de grijsaard het beeld op van de kamer van Horus met daarin Olrik, Blake en Mortimer...

Vanuit hun schuilplaats slaan Blake en Mortimer de zonderlinge houding van Olrik gade en praten zacht...

Kijk, de barricade is klaar. Hij schijnt kalmer geworden...

Ja, maar het zal noch zijn, noch onze positie versterken. Het is een kwestie van uren...

Doch een schreeuw van Olrik doet hen over-eind springen...

O! Het water! Het water stijgt!

Verduiveld! Het is waar! Het water stijgt... Wat gaan we doen?

Op die puinen klimmen

Olrik gaat te keer als een frankinnige en vloekt en tiert tegen het beeld van Achnaton...

Dat saten je hale, pharao! Jou en je vervloekte schaften!

Hij grijpt een zware bijl en loopt naar de sarcophaag...

Maar ik zal niet sterven voor-aleer ik je vervloekte mummie gezicht vernield heb!

Hij zwaait woedend met zijn bijl...

Doch op hetzelfde ogenblik, wordt de deur van het labernakel bruusk opengeslagen en sjeik Abdel Razeq verschijnt, gekleed in het antiek Egyptisch priestergewaad...

Olrik siat van woede...

Ha daar ben je! Zij bent dus de tovenaardie hier rondpookt, maar... ik ben Jharkey niet!

Olrik zwaait zijn bijl en springt naar de sjeik, deze blijft onbeweeglijk staan en trekt de hand uit...

Bij Horus, blijf staan!

Door een onzichtbare macht wordt Olrik achter- over gegooid. Hij valt op de sarcophaag en blijft daar, als verstijfd, liggen...

Grafschener! Het uur waarop jij voor al je misdaden zult boeten, is gelagen...

(Wordt voortgezet.)